

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 23. — ŠTEV. 23.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 27, 1912. — SOBOTA, 27. FROZINCA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX.

Iz delavskih krogov. Štrajk v Lawrence, Mass.

Odbor meščanov upa na kmalo-
šnjo poravnavo spora. Zakono-
dajalec na obisku.

POGAJANJA V INDIANAPOLIS, IND.

Lastniki premogovih rogov in pre-
mogarji so se posvetovali za za-
primi vratmi o plačah.

Lawrence, Mass., 26. jan. — Da-
nes so prišli semkaj zakonodajal-
ci države Massachusetts, da se
prepričajo o položaju z ozirom na
štrajk tekstilnih delavev, in da
preiščejo vzroke istega. Člani le-
gislaturre so se posvetovali s po-
sebnim meščanskim odborom, ki
se trudi, poravnati spor med de-
lavevi in delodajalcem. Ta odbor je
izrazil upanje, da boste štrajk v
doglednem času končan. Pozneje
so se posvetovali zakonodajalcem v
vodenju štrajka Joseph J. Ettor-
jem, William D. Haywoodom in
drugimi. Milino vojaštvo je še
vedno tukaj.

Indianapolis, Ind., 26. jan. —
Lastniki rogov premogov in premogarji
so se posvetovali so se po-
svetovali danes za zaprtimi vrat-
mi o plačilni lestvici, ki naj velja
potem, ko poteka z dnem 1. aprila
t. l. sedanja pogodba. Kakor
smo že poročali, zahtevajo premogarji
povišanje zasluga za deset
centov pri toni, in 20 odstotno po-
višanje plač za dinarje.

16 let je bila v postelji, ker je mož
rad pil.

Rochester, N. Y., 26. jan. —
Pred 16 leti je zagrozila soprga
Jay Corserja svojemu možu, da
ne vstane s postelje, če se popo-
noma ne odpove opojnim pijacam.
Mož pa ni uvidel nobenega vzro-
ka, da bi napravil tako tempere-
no obljubo, ker ni vsak dan pil,
in tudi nikdar čez mero. Zato je
tedaj odločeno izjavil, da s tako
obljubo ne bo nič. Njegova žena
se je nato vlegla v posteljo, in jo
ostavila šele sedaj, ko je njen mož
umrl. Njene hčere so se med tem
omožile in postale srečne matere,
toda mati se ni vdeležila ne porok
ne krstov. Toda svojo trmogla-
nost je morala plačati — sedaj
namreč vsled 16-letnega ležanja
ne more več hoditi.

Zamorec spoznan krvim umora.

Joseph Roberts je bil včeraj
pred sodnikom Fosterjem spoznan
krivim umora draguljarja Izaca
Vogel, katerega mrtvo truplo so
našli v kleti hiše štev. 125 Canal
St. v New Yorku. V sredo bode
obsojen na smrt. Proti njemu ni
bilo nikakih drugih dokazov, ka-
kor oditi prstov na cigaretini do-
zi umorjenega.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

za \$ 10.35 50 kron,
za 20.50 100 kron,
za 41.00 200 kron,
za 102.50 500 kron,
za 204.50 1000 kron,
za 1020.00 5000 kron.

Poštarna je višeta pri teh svotah.
Doma se nekazane svote po-
polnoma izplačajo brez vinjarja
odbitka.

Naše denarne pošiljative izpla-
čuje c. kr. poštni hranilni urad v
11 do 12 dneh.

Denarje nam poslati je najpri-
liko do \$50.00 v gotovini v pri-
poročenem ali registriranem pi-
smu, večje zneske po Domestic
Postal Money Order ali pa New-
York Bank Draft.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, O.

Taft na potovanju. Roosevelt kandidat.

Predsednik Taft bode osebno po-
iskusil pridobiti domovinsko dr-
žavo za svojo nominacijo.

ROOSEVELT KANDIDAT.

Izjavil je napram guvernerju dr-
žave W. V., da sprejme nomi-
nacijo, ako mu bo ponudena.

Washington, D. C., 26. jan. —

Predsednik Taft nastopi jutri pet-
dnevno potovanje, ki ga bode pri-
vedlo v New York, Cleveland, Co-
lumbus in Akron. Temu potova-
nju pripisujejo njegovi priatelji
večjo važnost, kakor katerokoli
potovanje, katero je podvzel po
povratku s zapada. V New Yorku
je prenocoš predsednik pri svoj-
mu bratu. Najbolj važen je pa
obisk Taftove domovinske drža-
ve, kjer namerava ostati tri dn.
in govoriti več govorov. Pred-
sednik v svojih govorih ne bode
omenili napadov svojih političnih
nasprotnikov, ampak se bode za-
dovoljili s tem, da bode predočili
poslušalem vspehe njegove admi-
nistracije.

Chicago, Ill., 26. jan. — Gu-
verner države Kansas, W. R. Stubs, je izjavil včeraj, da je T.
Roosevelt pravi mož za kandidata
republikanske stranke, in da bi
dobil v državi Kansas najmanj
75,000 glasov.

Ko je obiskal guverner države
W. Virginia Roosevelt v Oy-
ster Bay, je izjavil slednji; da bi
sprejel nominacijo, ako bi mu bila
ponudena. Tako je torej skoraj
gotovo, da nastopi Theodore Roo-
sevelt pri prihodnjih predsedni-
ških volitvah kot kandidat.

Žile si je prerezal, ker ni imel dela.

Ker ni mogel najti dela, si je
včeraj zjutraj prerezal izdeloval-
smedk Thomas Sylvester s št.
1318 Decatur St. v New Yorku
žile na roki. Ambulance ga je
prepeljala v nemško bolnico.

Slaba letina na Filipinih.

Manile, 26. jan. — Glasom po-
ročil združenega legislativnega
odbora bode letosna letina žita
kaj slab. V assembly bodo sku-
šali iznajti sredstva za odvrnitev
resne krize.

Nove znamke.

Za Panama-Pacific razstavo, ki
bodo leta 1915 v San Franciscu,
Cal., bodo izdali posebne znamke.

Proti legarju.

Washington, D. C., 26. jan. —
Na nasvet tajnika Wilsona se je
pustilo na tisoče nastavljenjev
poljedelskega departmanta vee-
peti sredstvo proti legarju.

Skesan grešnik.

Boston, Mass., 26. jan. — Silas
N. Phelps je plačal danes umor
pomočnega šerifa Kaskinsa v
Charlestown kaznilnici s svojo
smrtjo. Predno je bila izvršena
nad njim smrtna obsooba, je ske-
san občašoval svoj zločin.

Slov.-Amerik. Koledar

ZA LETO 1912

je razprodan in ga nimamo več
v zalogi.

"Glas Naroda".

Ital.-turška vojna. Arabci zmagovalni.

OAZA ZASEDNA.

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

Paris, Francija, 26. jan. — Sem-

kaj došla pisemska poročila iz Tri-
polisa, ki je moral Italijani
umakniti klub premoči.

Ko je bila bitka pri oazi Ghirgarish pri
Tripolisu so se morali Italijani
razgajati na ulici.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Italijani vabijo z raznimi obluba-
mi Arabce, da se naj podajo in
pridejo v Tripolis.

—

Nova žrtev prekocuhov. Gen. Montero umorjen.

STRAŠNI PRIZORI.

Še pred nedavnom je Montero
ecuadorsko ljudstvo slavilo kot
rešitelja domovine.

Guayaquil, Ecuador, 26. jan. —

General Pedro Montero, kate-
regi je pred kratkim tukaj se vse
slavilo v častilo, je včeraj raz-
jarjeni druh na nezadovoljnec
ustreljil, odsekala mrtvena trap-
lu glavo in zagažala na gradišču.

Novembra meseca preteklega
leta so proglašeni generala Mon-
tero tukaj nameščene vojaške
čete predsednikom republike, to-
jutro se zasedli Arabci in Turki
Ghigarish, kateri kraj je oddala
jednino dve milji od najskraj-
nejših italijanskih postojank. Itali-
jansko topništvo tekom bitke ni
oddalo nič manj 800 streli.

Novembra meseca preteklega
leta so proglašeni generala Mon-
tero tukaj nameščene vojaške
čete predsednikom republike, to-
jutro se zasedli Arabci in Turki
Ghigarish, kateri kraj je oddala
jednino dve milji od najskraj-
nejših italijanskih postojank. Itali-
jansko topništvo tekom bitke ni
oddalo nič manj 800 streli.

—

Novembra meseca preteklega
leta so proglašeni generala Mon-
tero tukaj nameščene vojaške
čete predsednikom republike, to-
jutro se zasedli Arabci in Turki
Ghigarish, kateri kraj je oddala
jednino dve milji od najskraj-
nejših italijanskih postojank. Itali-
jansko topništvo tekom bitke ni
oddalo nič manj 800 streli.

—

Novembra meseca preteklega
leta so proglašeni generala Mon-
tero tukaj nameščene vojaške
čete predsednikom republike, to-
jutro se zasedli Arabci in Turki
Ghigarish, kateri kraj je oddala
jednino dve milji od najskraj-
nejših italijanskih postojank. Itali-
jansko topništvo tekom bitke ni
oddalo nič manj 800 streli.</p

Tem a.

—
Spisal Anton Čehov.
—

Mladenič, svetih obrvi, koščenega obraza, v raztrganem kožuhu in velikih klobučinastih čevljih, je čakal okrožnega zdravnika; ko se je ta po končani viziti vrnil iz bolnice domov, je boječe stopil predenj.

— Vaše blagorodje! — je dejal.
— Kaj hočeš?

Mladenič se je pogladil z dlanjo po nosu, obrnil oči proti nebu in potem odgovoril:

— Vaše blagorodje.... Med bolnič-jetniki imate mojega brata Vasko, kovača iz Varvarina....

— Tako je, in kaj potem?

— Jaz sem Vaskin brat... Dva brata sva: on — Vaska — in jaz Kirila. Poleg naju je troje sester, in Vaska je ozelen ter ima otroke.... Ust je obilo, a roke nobene. Kovačenja že skoro dve leti ni videl ogaja. Jaz delam v katurarni, a kovati ne znam. In kakov delavec pa je oče! Delati ne more, ko se dobro jesti ne zna; žlico nosi mimo ust.

— Kaj pa hočeš od mene?

— Milost, izpusti Vasko!

Zdravnik je začudeno pogledal Kirila, in ne da bi odgovoril, odšel dalje. Mladenič je stekel za njim in mu padel pred noge.

— Dobri gospod doktor! — je zaprosil in oči so se mu zasvetile in z dlanjo se je pogladil po obrazu. — Izkaži milost, pusti Vasko domov! Če hočeš, molim zate do smrti! Pusti ga! Doma od gladu vse gine! Mati joče dan na dan, žena pretaku solze.... Vse umre! Sieer bi mu ne bilo do belega dneva! Milost, dobri gospod, izpusti ga!

— Kaj ti ne pade v glavo; a si ob pamet? — ga je vprašal doktor in ga jezno pogledal. — Kako naj ga izpustim? Saj je vendar kaznjene!

Kiril je zaplakal.

— Izpusti ga!

— Bedak! Kakšno pravico pa imam? Sem-li jecar, kali? Privedli so ga k meni, da ga zdravim, pa ga zdravim; ali izpustim ga ne smem prav tako malo, kakor tebe zapreti. Buča nespetna!

— Brez vzroka so ga zaprili! Čakajoč razprave je pretičal skoraj leto dni v preiskovalnemu zaporu, in zdaj ne ve zakaj. Ne bi rekel, če bi bil ubijal, ali konje kradel, ali tu so ga vtaknili v luknjo brez vzroka.

— Dobro, ali kaj imam jaz pri tem?

— Zaprli so kneta, in sami ne vedo zakaj. Ce se ga je navlekel, tedaj je pozabil na vse; očetu je ušesa obrezal in sebi lice razparal v pijanosti; dvoje naših mladičev — ga je prevarovalo, da po noči z njima vloži v trafiko, po tobak. Vinjen jih je poslušal, bedak. Zirobili so ključavnico in izpustili Vasko! Glavar se niti v pomenuk ni spustil. Pravijo: "je z doma!"

— Visoki gospod! — je zagoljal starec v grlu dvignivši trepalnice. — Bodite milostljivi. Revezimo, ne moremo zahvaliti vaše dobre, ali če je vaši milosti prav, naj Kiruška in Vaska z delom odšla.

— Z delom odsluživa, prav govorito, je dejal Kiril in dvignil roko v prisego. Izpusti ga! Doma od gladu vse mre. Iz vsega grla se jočejo, gospod!

Mladenič je bistro pogledal očeta in ga potresel za rokav, in oba sta kot na povelje pala zdravnik pred noge. Ta je zahnihil z rokom po zraku, in ne da bi se ozrl, naglo odšel domov.

— Že spet; ali kaj imam jaz pri tem? Stopi do gospode.

— Pri gospodki sem že bil. Na sodnijo sem šel in hotel vložiti prisojno, a miti prošnje niso hoteli. Pri okrožnem sodniku sem bil, pri preiskovalnem sodniku, in vsak pravi: to ni moja štar. Čegava stvar pa je potem? Tu v bolnici ga ni visjega od tebe. Kar hočeš, to se zgodidi.

— Bedak! — je vdihnil zdravnik. — Kjer so porotniki enkrat izgovorili besedo, tam izgubi gubernator, minister svojo pravico, nikar takov sodnik. Vse besediešnje je zmanjšano.

— Kdo pa je sodil?

— Gospodje porotniki...

— Kakšni gospodje! Naši sedje so bili Andrej Gurjev je bil Alojša Huk.

— Mane že zebe, ko se tu s teboj razgovarjam...

Zdravnik je z roko zahnihil po zraku in naglo odšel proti vratom. Kiril mu je sledil, ali opazivši, kako se založunila vrata, je obstal. Deset minut je stal ne-premčeno na bolničnem dvorišču z odkrito glavo in zrl na zdravnikovo stanovanje; potem je globoko vdihnil, se popraskal in šel do vrat.

— Kam pa sedaj? — je mrmljal.

stopivši na cesto. Eden pravi, ni moja štar, drugi zopet ni moja štar. Čegava stvar pa je? Ne, dokler ne namežeš, ne dosežeš nješesar. Zdravnik je govoril, pri tem pa ves čas gledal na palee, kdaj mu kaj svetlega stisnem. No, brate, jaz pojdem celo do gubernatorja.

Končno se je odpravil na pot; venomer se je obračal nazaj, počasno se vlekel po cesti in razmišljal, kam sedaj... Hladno ni bilo in sneg je le slabši škrpel pod njegovimi nogami. Kvēčemu pol vrste pred njim se je razgrinjalo na holnu okrožno mestecce, kjer so nedavno, sodili njegovega brata. Na desno je temelja ječa z rdečim krovom in stolpiči na vogalih, na levo se je razprostiral veli kmetnji gaj, ves in ivju. Vse je bilo tiho, le nekaj starec v veliki ženski ruti in z veliko kučemo na glavi, je korakal pred njim, kašjal in kričal na krvavo, ki jo je gnal v mesto.

Dober dan, stric! — je izpregonil Kiril dohitevši stareca.

— Bog daj...

— Ženes na sejem?

— Naka... — je leno izpregonil dedec.

— Si meščan, kali?

Potem sta se domenila. Kiril je povedal, zakaj je bil v bolnici in o čem je z dravnikom govoril.

Doktor pravzaprav ni vesel v teh rečeh! — mu je dejal starec ko sta dospela v mesto. Dasi je gospod izučen v vsakovrstnem zdravljenju, a da bi tebi dal v tem oziru kakov nasvet, ali recimo, da bi napisal protokol — tega ne zna. Zato je posebna gosposka. Pri sodniku si bil in pri komisariatu. Tudi ta dva nista veščka v tvoji zadavi.

— Kam pa naj se obrnem?

— Ceži vaše kmečke stvari je postavljen poseben glavar. Pojd k njemu! Gospod Sinjejkov.

— Kaj je ta v Zlatovem?

— No, da, v Zlatovem. Tam je vaš glavar. V vaših stvareh izgubiš celo sodnik proti njemu pravico.

— Daleč bo treba iti, brate!...

Petnajst vrst in še čez.

— Kaj to, komur treba, gre sto vrst.

— Imaš prav... Ali naj mu izročim prošnjo?

— Izvred vse tamkaj. Prošnjo će je bode treba, ti brž napiše pisar.

Glavar ima tudi pisarja.

Poslovivši se od stareca je postal na trgu, se pogrezel v misli in odšel iz mesta. Odpravil se je v Zlatovo...

Če pet dni je zdravnik, po končani viziti domov grede, spet ugledal Kirila. To pot mladenič ni bil sam, ampak s subim, bledim starecem, ki je kimal z glavo kot z nihalom in premikal semterje svoje gube.

— Že spet prosim tvoje milosti, je začel Kiril. Glej, z očetom sem prasel, izkazi milost in izpusti Vasko! Glavar se niti v pomenuk ni spustil. Pravijo: "je z doma!"

— Visoki gospod! — je zagoljal starec v grlu dvignivši trepalnice. — Bodite milostljivi. Revezimo, ne moremo zahvaliti vaše dobre, ali če je vaši milosti prav, naj Kiruška in Vaska z delom odšla.

— Z delom odsluživa, prav govorito, je dejal Kiril in dvignil roko v prisego. Izpusti ga! Doma od gladu vse mre. Iz vsega grla se jočejo, gospod!

Mladenič je bistro pogledal očeta in ga potresel za rokav, in oba sta kot na povelje pala zdravnik pred noge. Ta je zahnihil z rokom po zraku, in ne da bi se ozrl, naglo odšel domov.

— Že spet; ali kaj imam jaz pri tem? Stopi do gospode.

— Pri gospodki sem že bil. Na sodnijo sem šel in hotel vložiti prisojno, a miti prošnje niso hoteli. Pri okrožnem sodniku sem bil, pri preiskovalnem sodniku, in vsak pravi: to ni moja štar. Čegava stvar pa je potem? Tu v bolnici ga ni visjega od tebe. Kar hočeš, to se zgodidi.

— Bedak! — je vdihnil zdravnik.

— Kjer so porotniki enkrat izgovorili besedo, tam izgubi gubernator, minister svojo pravico, nikar takov sodnik. Vse besediešnje je zmanjšano.

— Kdo pa je sodil?

— Gospodje porotniki...

— Kakšni gospodje! Naši sedje so bili Andrej Gurjev je bil Alojša Huk.

— Mane že zebe, ko se tu s teboj razgovarjam...

Zdravnik je z roko zahnihil po zraku in naglo odšel proti vratom. Kiril mu je sledil, ali opazivši, kako se založunila vrata, je obstal. Deset minut je stal ne-premčeno na bolničnem dvorišču z odkrito glavo in zrl na zdravnikovo stanovanje; potem je globoko vdihnil, se popraskal in šel do vrat.

— Kam pa sedaj? — je mrmljal.

— Že spet; ali kaj imam jaz pri tem? Stopi do gospode.

— Pri gospodki sem že bil. Na sodnijo sem šel in hotel vložiti prisojno, a miti prošnje niso hoteli. Pri okrožnem sodniku sem bil, pri preiskovalnem sodniku, in vsak pravi: to ni moja štar. Čegava stvar pa je potem? Tu v bolnici ga ni visjega od tebe. Kar hočeš, to se zgodidi.

— Bedak! — je vdihnil zdravnik.

— Kjer so porotniki enkrat izgovorili besedo, tam izgubi gubernator, minister svojo pravico, nikar takov sodnik. Vse besediešnje je zmanjšano.

— Kdo pa je sodil?

— Gospodje porotniki...

— Kakšni gospodje! Naši sedje so bili Andrej Gurjev je bil Alojša Huk.

— Mane že zebe, ko se tu s teboj razgovarjam...

Zdravnik je z roko zahnihil po zraku in naglo odšel proti vratom. Kiril mu je sledil, ali opazivši, kako se založunila vrata, je obstal. Deset minut je stal ne-premčeno na bolničnem dvorišču z odkrito glavo in zrl na zdravnikovo stanovanje; potem je globoko vdihnil, se popraskal in šel do vrat.

— Kam pa sedaj? — je mrmljal.

— Že spet; ali kaj imam jaz pri tem? Stopi do gospode.

— Pri gospodki sem že bil. Na sodnijo sem šel in hotel vložiti prisojno, a miti prošnje niso hoteli. Pri okrožnem sodniku sem bil, pri preiskovalnem sodniku, in vsak pravi: to ni moja štar. Čegava stvar pa je potem? Tu v bolnici ga ni visjega od tebe. Kar hočeš, to se zgodidi.

— Bedak! — je vdihnil zdravnik.

— Kjer so porotniki enkrat izgovorili besedo, tam izgubi gubernator, minister svojo pravico, nikar takov sodnik. Vse besediešnje je zmanjšano.

— Kdo pa je sodil?

— Gospodje porotniki...

— Kakšni gospodje! Naši sedje so bili Andrej Gurjev je bil Alojša Huk.

— Mane že zebe, ko se tu s teboj razgovarjam...

Zdravnik je z roko zahnihil po zraku in naglo odšel proti vratom. Kiril mu je sledil, ali opazivši, kako se založunila vrata, je obstal. Deset minut je stal ne-premčeno na bolničnem dvorišču z odkrito glavo in zrl na zdravnikovo stanovanje; potem je globoko vdihnil, se popraskal in šel do vrat.

— Kam pa sedaj? — je mrmljal.

— Že spet; ali kaj imam jaz pri tem? Stopi do gospode.

— Pri gospodki sem že bil. Na sodnijo sem šel in hotel vložiti prisojno, a miti prošnje niso hoteli. Pri okrožnem sodniku sem bil, pri preiskovalnem sodniku, in vsak pravi: to ni moja štar. Čegava stvar pa je potem? Tu v bolnici ga ni visjega od tebe. Kar hočeš, to se zgodidi.

— Bedak! — je vdihnil zdravnik.

— Kjer so porotniki enkrat izgovorili besedo, tam izgubi gubernator, minister svojo pravico, nikar takov sodnik. Vse besediešnje je zmanjšano.

— Kdo pa je sodil?

— Gospodje porotniki...

— Kakšni gospodje! Naši sedje so bili Andrej Gurjev je bil Alojša Huk.

— Mane že zebe, ko se tu s teboj razgovarjam...

Zdravnik je z roko zahnihil po zraku in naglo odšel proti vratom. Kiril mu je sledil, ali opazivši, kako se založunila vrata, je obstal. Deset minut je stal ne-premčeno na bolničnem dvorišču z odkrito glavo in zrl na zdravnikovo stanovanje; potem je globoko vdihnil, se popraskal in šel do vrat.

— Kam pa sedaj? — je mrmljal.

— Že spet; ali kaj imam jaz pri tem? Stopi do gospode.

— Pri gospodki sem že bil. Na sodnijo sem šel in hotel vložiti prisojno, a miti prošnje niso hoteli. Pri okrožnem sodniku sem bil, pri preiskovalnem sodniku, in vsak pravi: to ni moja štar. Čegava stvar pa je potem? Tu v bolnici ga ni visjega od tebe. Kar hočeš, to se zgodidi.

— Bedak! — je vdihnil zdravnik.

Ženska sreča.

—
Spisal Anton Čehov:
—

Generala Zapupirina so poka-
pvali. K hiši pokojnika, kjer je
godla mrtvaška godba in so se
razlegala vojaška povelja, so z
vseh strani vrelj ljudje, ki so si
hotela ogledati pogreb. V eni iz-
med skupin, hiteči k pogrebu,
sta bila uradnica Pröbkin in
Svistkin, oba z ženo.

— Nazaj! — ju je ustavil poli-
cijski komisar z dobrim prijaznim
obrazom, ko so dospeli do korda-
na. — Nazaj! Prosim, stopite ne-
koliko nazaj! Gospoda, mi ne mo-
remo nič za to! Prosim, stopite
nazaj! Sicer, dame naj le gredo-
skoz... izvolute, mesdames; am-
pak vas pa prosim za božjo vo-
ljo... .

Ženi Propkina in Svistkina sta
zardeli od te ljubeznitve policij-
skega komisarja in smuknili skozi
kordon, a nju moža sta ostala to-
stran živega plota opazujče hrbitve
redarjev, peščev in na konjih.

— Zlezli sta skozi kordon! —
je dejal Propkin in zavistno, sko-
ro sovražno pogledal za ženama.
— Čudno srečo imajo krila, pri-
moji veri! Moški ne bodo nikoli
uživali takih predpravje kot žens-
ki spol. In kaj pa je posebnega
na najinih ženah? Navadni žen-
ski, s predsedki; pa so ju spustili
skoz. A naju, dasi sva vladna
svetnika, ne puste za nobeno ceno.

— Ampak čudno sodite, gospo-
da! — je dejal policijski komisar
in očitajoče pogledal Pröbkinja.
— Če spustimo vas, se začete tako
prerivati in kaliti red; dame pa si
po svoji delikatnosti nikoli ne do-
volijo kaj podobnega!

— Nehajte, prosim vas! — se

je razsrdil Pröbkin. — Ženska se
v gnjevi zmerom prva preria. Mo-
ški stoji in gleda na eno točko, a
ženska razprostira rope in suje
oko sebe, da ji ne pomečkajo
obleke. Kaj bi govorili: ženska
imajo srečo zmerom in povsod.
Žensk ne jemljejo v vojake, a na
plesne večere imajo brezplačen
vstop; in telesne kazni so zanje
odpravljene... In za kakšne za-
sluge, se človek opravljeno vpra-
šuje. Če je dekleka spustila robe-
na tla, ji ga moraš pobrati; če
vstopi, moraš vstati in ji ponuditi
svoj sedež; če odhaja, jo moraš
spremiti... Pa vzemimo činovne
razrede! Preden postanemo, jaz,
ti ali kdo drug vladni svetnik, se
moramo trudit vse življenje, a de-
kleka se je pol ure poročala z drž-
svetnikom — pa je že visoka ose-
ba. Da postanem knez ali grof,
moram osvojiti ves svet, Šipko
moram vzeti, biti nekaj časa za
ministra, a poljubna Anka ali Kata-
tinka, ki se ji še ni mleko do do-
bra posušilo na ustnih, pomena
pred grofom š svojo vlečko, pome-
žikuje malo s svojimi očki, — je
že visokorodna... Ti si pravkar
postali vladni tajnik... Ta činov-
ni razred si dobil, a lahko reče-
mo, s krvjo in potom; a tvoja Ma-
rija Fomišna? Zakaj je ona vlad-
na tajnica. Iz popovske hčerke se
je čez noč prelevila v uradnico.
Lepa uradnica! Naj poskusi en-
krat na našem delom, takoj ti vpiše
doše akte med odpolane.

— Zato pa poroča z bolečinami
otroke, — je pripomnil Svistkov.

— Velika stvar! Stala naj bi
enkrat pred uradnim načelnikom,
kadar prav pošteno ošteva člove-
ka, pa bi se ji brž zazdeli porodi-
kakor zabava. V vseh, prav vseh
rečih imajo prednost! Poljubna
dekleka ali dama iz naših krogov
sme generalu take zasoliti, kakor
jih ne sineš izreči niti beriš. Da
... Tvoja Marija Fomišna gre la-
hko snelo z vladnim svetnikom
pod pazduho! Pa poskusi ti en-
krat! V naši hiši, ravno pod namni,
živi neki profesor s svojo ženo...
On je v činovnem razredu genera-
la in ima red sv. Ane prvega raz-
reda, pa bi si slisal enkrat, kako ga
pozdravlja: "Bedak, Bedak! Be-
dak! Čisto preprosta babnica, iz
purgarske familije! Pa naj bi bi-
lo: ona je vsaj zakonska žena;
odkar svet stoji, je tako urejeno,
da zakonske žene zmerjajo! Am-
pak vzemí nezakonske žene! Kaj
vse si devoljujejo! Do sodnega
dne ne pozabim slučaja, ki se mi
je prizpel. Kmalu bi me bilo ko-
nec, in le molitvi svojih staršev se
imam zahvaliti, da se je srečno
skončal. Lani, se spominjaš, me
je vzel naš general s seboj na de-
želo, da sem mu vodil korespon-
dence... Delo je bilo prav otro-
če, končaj za uro ga je bilo na
dan. Opravil sem svojo stvar, po-
tem sem se sprehajal po gozdru,
ali pa sem v družinski sobi poslu-
šal laktajske pesmi. Naš general
je samec. Njegova hiša je kakor je njegova.

polna časa, služabnikov je kakor
pasje zalege, ampak žene ni, ki bi
vzdrževala red. Služinčad je raz-
brzana in nepošlušna... a nad
vsemi poveljuje baba, Vjera Nikiti-
šina. Ona naliha čaj, sestavlja o-
bed in kriči nad lakaj... Grda,
zlobna baba, dragi moji in kakor
živ satan izgleda. Debelo, rdeče
vreščalo... Če začne kričati nad
konom in vreščati, je najboljše, da
zbežiš. Najhujše niso psovke, am-
pak to vreščanje. Moj bog! No-
beden ni mogel shajati z njo. Ne
le v služabniku, ampak tudi vame
se je zadrala bestja... Pa sem si
misliš: le počakaj, ko se naključi
pripraven trenutek, razložim na
čelniku vse o tebi. Ves zaglobljen
je, sem si mislil, v službu, pa ne
vidi, kako ga eiganis v kako rav-
naš s posli. Le potpri, odprem mu
oci. In odpri sem oči, prijetljiv, a
odpri sem jih tako, da bi bil kmalu
svoje zatisnil na veke, in da me je
še sedaj strah, če se le domisljam.
Nekoč grem po hodniku, pri zasi-
ščim vreščanje. Najprvo sem mi-
slil, da koljajo prešča; potem sem
poslušal in slišal, da Vjera Nikiti-
šina nekoga zmerja: "Osel! Tak
capin! Zlodej!" — Koga ima? —
si mislim. In naenkrat, bratec moj,
se odpro duri in vun skoči naš ge-
neral, ves rdeč, z bedelimi očmi,
lasje — kakor da bi se bil sam
vrjal po njih. A ona za njim:
"Capin! Vrag!"

— Lažeš!

— Moja častna beseda! Po me-
ni, veš, je kar zavrelo. Naš je ube-
žal v svojo sobo, a jaz sem stal kot
bedak na hodniku in nisem nicesar
razumel. Preprosta, neizobražena
baba, kuharica — pa si dovoljajo
take besede in tako obnašanje!
Mislim si, da jo je general hotel
odpustiti, a ona je izkoristila okol-
nost, da ni prič, in ga je pošteno
zlasala. Vseeno, pojde vsaj proč!

Pogrelo me je... Podal sem se k
njej v sobo in dejal: "Kako si se
predznilo, malopridno babise, s ta-
kimi besedami obkladati visoko o-
sebo? Ali misliš, ker je slaboten
starac, da se nihe ne potegne
zanj?" Nato sem jih ji priložil ne-
kaj na tolsta lica. Ce bi bil slišal,
prijatelj, kakšen vik in vršč je za-
gnala. Zatisnil sem si ušesa in od-
šel v gozd. Čez dve uri mi prisopil
na deček nasproti. "Izvolite se
oglašiti pri gospodu!" Grem, vsto-
pim. Sedel je raztogenotega obra-
za kakor puran in me ni pogledal.

— "Kaj pa ste napravili, — je
dejal, — v moji hiši?" — Kaj ta-
kega, prevzvišeni? — sem mu od-
govoril. — Če mislite na zgodbo z
Nikitino, sem se pa potegnil za
vašo prevzvišenost. — "Vaša stvar
ni, — je dejal, — da se vmešavate
v tuje rodbinske zadave! — Ra-
zumeš? Rodbinske! In potem me
je začel oštrevati in zdelavati, da
je zazr še dva mrtvaška sprevoda
obstojeca in nekoliko voz. Eden
izmed mrtvaških vozov je bil pre-
vlečen z rdečim zametom, z latini-
mi franžami, drugi zelen z rume-
nimi franžami. Konja sta bila če-
zinec pokriti, da so se videle le
oči skozi okrogle luknje. Sprevo-
da sta se naenkrat začela poni-
kati hitreje. Zadnji je hotel pre-
hiteti prvega, prvi pa mu ni hotel
za nobeno ceno pustiti prvenstva.
In šlo je v diru po pršni cesti.
In vozov so se pokazale glave in
vsaka stranka je bodrila kočjaža.
In šlo je v galopu kakor za stavno.
Kočjaža sta pokala z biči in vdri-
hala po konjih — zaviti v oblik-
prahu so dirjali vozovi mimo Rie-
carda. Ta pa se ni brigal za ta pri-

Zgodilo pa se je, da je imel Ric-
cardo Brancia čudne sanje. Šel je
po cesti, ki pelje po Porta Cam-
pana na pokopališče, da bi po-
molil na grobu svojih staršev. S
težavo se je pomikal po cesti na-
vatreber; opoldansko solnce je
starce, da se nihe ne potegne
zanj?" Nato sem jih ji priložil ne-
kaj na tolsta lica. Ce bi bil slišal,
prijatelj, kakšen vik in vršč je za-
gnala. Zatisnil sem si ušesa in od-
šel v gozd. Čez dve uri mi prisopil
na deček nasproti. "Izvolite se
oglašiti pri gospodu!" Grem, vsto-
pim. Sedel je raztogenotega obra-
za kakor puran in me ni pogledal.

— "Kaj pa ste napravili, — je
dejal, — v moji hiši?" — Kaj ta-
kega, prevzvišeni? — sem mu od-
govoril. — Če mislite na zgodbo z
Nikitino, sem se pa potegnil za
vašo prevzvišenost. — "Vaša stvar
ni, — je dejal, — da se vmešavate
v tuje rodbinske zadave! — Ra-
zumeš? Rodbinske! In potem me
je začel oštrevati in zdelavati, da
je zazr še dva mrtvaška sprevoda
obstojeca in nekoliko voz. Eden
izmed mrtvaških vozov je bil pre-
vlečen z rdečim zametom, z latini-
mi franžami, drugi zelen z rume-
nimi franžami. Konja sta bila če-
zinec pokriti, da so se videle le
oči skozi okrogle luknje. Sprevo-
da sta se naenkrat začela poni-
kati hitreje. Zadnji je hotel pre-
hiteti prvega, prvi pa mu ni hotel
za nobeno ceno pustiti prvenstva.
In šlo je v diru po pršni cesti.
In vozov so se pokazale glave in
vsaka stranka je bodrila kočjaža.
In šlo je v galopu kakor za stavno.
Kočjaža sta pokala z biči in vdri-
hala po konjih — zaviti v oblik-
prahu so dirjali vozovi mimo Rie-
carda. Ta pa se ni brigal za ta pri-

Godb je zaigrala.

—

Slikar duhovnu.

Duhovnik je hodil na velike so-
bote dan po svoji žari in kakor
je v navadi, škropil po hišah z
blagoslovljeno vodo. Prisel je tu-
di k slikarju. Nescrca je hotela,
da so žamle kapljice tudi na slike,
kar je slikarja ujezila da je nevo-
ljen vprišal, zekaj, da duhovnik
to počenja, ter mu kvari slike.
Duhovnik mu odvrene, da dela do-
bro in da oni, ki dela dol-ro, la-
hko pričaknje boljše od Boga, ki
je tako obljudil. Ena človeška do-
brota bo v nebesih stokrat povr-
njena. Ko je odšel, se je slikar
sklonil skozi okno in treščil na
duhovnika škaf vode:

— "Tako! zdaj si poplačan sto-
kratno za vse, kar si mi dobrega
storil."

Poštenjak.
V restavraciji sedita dva moža
z živahnem pogovorom.

— Ti — poglej no — tisti-le go-
spod, ki odhaja — tvojo srebrno
palico je vzel.

— Molč! Najbrž je spoznal, da
je samec. Njegova hiša je kakor je njegova.

3-13-33-39.

—
Spisal P. Rebaut.

—

Riccardo Brancia je strašno
stavil v loterijo.

Recite Neapolitanem, naj van
razlože, kaj pomeni ta igra. Odgo-
vorili vanu bodo, da obstoju amb-
a v hladno utico. Prinesli so mu
steklenico. Za nožem je odstranil
zamaho, izplil par požirkov, nato
pa je potegnil prt z mize in ga s
steklenico vred vrgel po tleh. Z
nožem pa je začel nekaj kati
po mizi, čudna znamenja —
morda črke — — ali morebiti
štivilke.

Tedaj se je Riccardo naenkrat
prebudil. Štivilke? — — Celo
dopoldne je misil na to. Da bi se
le mogel spomniti onih štivilk!

Mogoče bi bila ambra, ali celo ter-
na, kar so mu na tako čuden na-
čin razdelile duše ranjnih staršev
iz paradiža!

Toda zmanj. Kljub vsemu tru-
lu se ni mogel domisliti, katera
znamenja je začrpal na ono mizo.

In to ga je skoro pripravilo v ob-
up.

Sklenil je, da se poda na pokopališče
in razloži. Mogoče mu dragi ranjki
razdeleno skrivnostna pota sre-
če? Saj imamo veliko zgledov, da
so prišli mrtveci z živimi v doti-
ku. Konečno pa ga tudi nič ne
stane, če stori pa korakov. Saj
se neče omesiti, na pokopališče
gre le kot ljubezen sin, da pomoli
na grobu svojih staršev.

Napravil se je torej na pot. Za-
gomajelo mu je po kosteh, ko je
na polovico poti srečal pogreb
malega otroka.

Komaj je korakal četr ure na-
prej, se je ozrl in v daljavi za se-
boj je videl oblik prahu. Že je
misil, da mu bo zastalo sreča! Dva
mrtvaška voza, eden poleg dru-
gega, eden zelen in drugi — sveti
križ božji — drugi rdeč! Riccardo
je utih, da omedleva, nasloniti se
je moral na zid. Slučajno je bila
za tem zidovjem skrita gostilna.

Veliki lepiki so naznajali, da se
tu prodaja vino, pivo in soda vo-
da. Komaj se je upal Riccardo
prepričati, ako se nahaja pri go-
stilni tudi utica — toda konečno
se mu je posrečilo. Za Boga! Lo-
pa! Utica! Sreča mi je močno bilo
Bled, kakor smrt se je blížal utica.

"Kaj želite, gospod?" ga pa-
vica oščir, ki je prišel za njim. Ric-
cardo je grozno zaplav, kazuje na
utici, na kateri so bile za-
risane sledče štivilke;

3 — 13 — 33 — 39 —

3... srečal je tri mrtvaške spre-
vode!

13... ta štivilka pomeni mr-
tvaški voz!

33... žeja!

39... miza!

Prevzet, kakor da bi mu naen-
krat odpadla z oči usodna mrena,
je pokleplil Riccardo v prah pred
ostirjem in z jokajočim glasom
govoril ave svojemu rajnkuem
očetu.

Potem je zdirjal domov, kar so
ga noge nesle, po vseh žepih zbral
denar, kolikor ga je še imel in je
zastavil vse na taku čuden način
razdoto kvaterno.

Od takrat je preteklo 12 let.

In skozi 12 let stavi Riccardo —
brez vspeha — 3 — 13 — 33 —
39.

Danes je Riccardo cestni pome-
tač.

—

Še bolj.

Mož: Ljuba moja ženica — ali
mi boš tudi v novem letu tako zve-
sta, kakor v minole?

</div

"GLAS NARODA"(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenia Publishing Co.(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	\$3.00
" Canad.	1.50
" leta	1.50
" leto za mesto New York	4.00
" pol leta za mesto New York	2.00
Europe za vse leta	4.50
" " pol leta	2.50
" " četr leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vzročni nedelj in praznikov.**"GLAS NARODA"**
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisni brez podpisa in osonnosti se ne
natisne.Denar naj se blagovoli pošljati po —
Money Order.Pri spremembah kraja naročnikov
prosim, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznam, da hitreje najde
mo naslovnika.Dopisom in pošljitvam naredite ta na-
slov:**"GLAS NARODA"**
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna. Mesto New York ima sedaj nad
eno milijardo dolgov. Ali nas ho-
če posnemati Chicago tudi v tem?Kaj hočejo pravzaprav črnoro-
karji v Srbiji, se ni znano, toda
kolikor poznamo tukajšnje, niso
ravno izbirčni.Argentina in Paraguay si ho-
četa odpovedati takozvano pri-
ateljstvo. Prav tako! Zakaj bi imeli
samo Evropejci vojno gledali-Kralja Jurija spremlja na po-
vratku z Indijo pri Malti brodov-
je angleških in francoskih vojnih
ladij. Njegove ladje Italijani
menda ne bodo preiskali.V St. Louis, Mo., so začgali čr-
norokarji tovarno za makaroni.
Tuintam napravi torek tudi črna
kraja kaj dobre.Vsa zaloga premoga bode za-
dostovala baje samo še za sto let.
Potem bodo pač kuhalni in kurili
z elektriko, kolikor nas ne bodo
na drugem svetu pekli in nam
podkurjevali.Ne srečen dedič v Chicagu, Ill.,
se pritožuje, da se ne more izne-
biti pododovanega prenoženja v
znesku četr milijona dolarjev. V
New York naj pride!Pri konvenciji izdelovalcev
glasovirjev v Atlantic City, N. J.,
so začgali tristo glasovirjev
na gradi. Upajno, da je med
njimi tudi oni naše cenejene so-
sede!Vsled izredno visokih cen, su-
rovemu maslu bi človek skoraj
misli, da bi trust za surovo ma-
sto rad molzel zlato tele.Požarno škodo v Združenih dr-
žavah enjio na 130 milijonov dol-
larjev. In koliko je bilo čistega
dobička?Tudi čist добikek je časih ne-
čist dobikek.Piki moskitov naj bi bili dobro
sredstvo proti revmatizmu. Kljub
temu je v New Jersey mnogo lju-
di, katere muči ta bolezen.Mandžurski princi se hočejo u-
makniti samo sili. Kakor vse ka-
že, jim bodo res morali napraviti
Kitajci to uslugo."Tarin", turški vladni list, ta-
ji, da bi hotela Turčija skleniti
mir. S taninom strojijo kože, in
s "Tarinom" bi pač radi ustro-
jili kože Italijanom.Superintendent kazulinic se
pritožuje, da so ječe prenapo-
njeni. Kazulinic imamo dovolj,
toda preveč zločincev. Kaj bi pa
še bilo, če bi prišli v ječe vsi ta-
ki, ki so se ji znali na ta ali oni
način izogniti?Poziv žene v časopisih, da ni
več odgovorna za dolgove svoje-
ga moža — nova oblika v vpra-
šanju enakopravnosti...Komaj so bili na Nemškem iz-
voljeni poslanezi za državni zbor,
pa že govorijo o razpustu zbor-
nice. Seveda, socialistov je pre-
več! To pa zopet dokazuje, v ko-
liko je mogoče izražati v Nemčiji
prosto voljo!V prvem razredu se pelje vsak
črnoročar, ki je obogatel, vsak
poneverjalec ali "pošten" banke-
rotiranec, vsaka "lady", s katero
moralo ni vse v redu. In ravno
nači bi naselnška oblast manj
nadzorovala, kakor revnejše, to-
da poštejnje naseljence v med-
krovju?..Mnogi vozniki vozoj sedaj v
Chicago, Ill., brez svetilk, iz stra-
hu pred cestnimi roparji. Zato
jih je pa prijela policija. Smola!Heilwood, Pa. — Kakor se čuje
iz raznih krajev, kjer so Slo-
venski naseljeni, ravnatako je tu-
ti pri nas. Zima je huda in
mrzel veter razsaja. Z delom se
tudi ne morem nič kaj polvaliti;
sicer delamo vsak dan, toda za-
služek je pa pičel. Dandanes je
že tako, da si delavev ne more
kaj prihraniti za starata leta. Za-
služek je vedno slabši in živila so
vedno in vedno dražja. Kaj je tem-
nu vzrok, to pa jaz ne vem. Mi-
slim, da kapitalisti preveč dobro
računajo za svoje žene in zato za
trpinu skoro nič ne ostane. Pre-
mikamo se od enega rova v druga-
ga, misle, da se bode kaj pre-
bral, pa zaman, povsed je jed-
nak. Eno družinski oče komaj to-
liko zaslubi, da svojo družino pre-
ziv. Že stari ne pomnijo, da bi
otroci zmrznili in starši pa od
kakote poginili. Res je sedaj pe-
kel za veve na svetu, za boga
tina pa nebesa. — Poročati imau-
tudi žalostno novice, katera se je
pripetila dne 11. jan. zjutraj. Ko-
so ta dan vsi možki, ki so na hra-
ni pri rojaku Antonu Sinkovec,
predsedniku društva sv. Barbare
št. 79 J. S. K. J., šli na delo, je
njenega žena pripravila vrlo do-
vod za čiščenje v kuhinji in posta-
vila na tla. Nato pride njen sin-
ček, star 16 mesecov, kateri se je
spodtaknil ter ritensko padel
ravnov v posodo z vrelo vodo. O-
paril se je od kolen do pasa tako
nesrečno, da ga je došli zdravnik
velz seboj v bolnišnico, kjer je v
groznih bolezinah drugo jutro u-
mril. Da se je pa pri rodbini žal-
javanje omililo, nadomestila je
Fran Šusteršič na poti v
naselbino Dravo, Pa., v reki Yo-
hohany. Ker je reka zamrznila,
trupla še dosedaj ni bilo mogoče
dobiti.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k nam pevovodja po-
imenu Michael Klopčič in priče-
ujamo novo pevsko družbo ob-
enem z dramatičnim združeno.
Bog nam daj veliko napredka.Little Falls, N. Y. — Dne 25. t.
m. dospel je k

Vstavljena dne 16. avgusta 1908.
Akto pravnih delov 22. aprila 1909 v državi Penns.
z sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1. Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: ALOJZIJ BAVDEK, Box 1. Dunlo, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREVZEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK BARTOLJ, I. nadzornik, 912 Wooster Ave. Barberton, Ohio.
ANDREW VIDRICH, II. nadzornik, P. O. Box 528, Conemaugh, Pa.
ANDREW BOMBAC, III. nadzornik, 1669 E. 35th St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

JOSEPH SVORODA, I. porotnik, R. F. D. No. 1. Box 122 Conemaugh, Pa.
ANTON PINTAR, II. porotnik, Box 215, Claridge, Pa.
MIHAEL KRIVEČ, III. porotnik, Box 224, Primero, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjeni društva, oziroma njih uradniki, so učudno prošeni, pošljati ustanovitveno besedilo na glavnega tajnika, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjeriboli v poročilih glavnega tajnika, kako pomanjkljivosti, naj to nemudoma nakanjajo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnosti popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

— 0 —

IZ U R A D A
GLAVNEGA TAJNIKA S. D. P. ZVEZE,

PREMENIČ ČANOV IN ČLANIC
PRI SPODAJ NAVEDENIH DRŽTVAH
SLOV. DEL. PODP. ZVEZE.

PRISTOPILI:

"Boteli" štev. 1. Conemaugh, Pa.
Jurij Krč, cert. št. 2046, oddelek I.
Tereza Pajk, cert. št. 2230, oddelek I.
Ana Potokar, cert. št. 2365, oddelek I.
Marij Zidar, cert. št. 2365, oddelek I.

"Habsburški sinovi" štev. 28 S. Browns-ville, Pa.

Lukaz Stritof, cert. št. 2265, oddelek I.

"Zaveznički" štev. 3 Franklin Cgh., Pa.

Ivan Gostinčar, cert. št. 2120 oddelek I.

"Zavedni Slovenci" štev. 4, Lloydell, Pa.

Marija Prčun, cert. št. 2150 oddelek I.

John Zalar, cert. št. 2081, oddelek I.

Frank Lisička, cert. št. 2082, oddelek I.

"Avstrija" štev. 5 Ralphont, Pa.

Ant. Sinočič, cert. št. 2126, oddelek I.

Jurij Stanipančič cert. št. 2137 oddelek I.

Dukan Mamula cert. št. 2138, oddelek I.

John Granda, cert. št. 2203, oddelek I.

Valt. Kohut, cert. št. 2204, oddelek I.

"Zvesti bratje" štev. 6 Garrett, Pa.

Ant. Krškovec cert. št. 2095, oddelek I.

"Jedinost" štev. 7. Claridge, Pa.

Ant. Bratkovč, cert. št. 2184, odd. I.

Ant. Štefančič, cert. št. 2185, odd. I.

Frank Zurman, cert. št. 2237, odd. I.

"Planinski raj" štev. 8. Primero, Colo.

Jos. Čzapot, cert. št. 2062, oddelek I.

Min. Milmarč, cert. št. 2053, oddelek I.

Franc Tratnik, cert. št. 2205, oddelek I.

Ant. Čekada, cert. št. 2206, oddelek I.

"Jasnaia Poljanja" štev. 10 Brownsville, Pa.

Franc Lukšič, cert. št. 2043, oddelek I.

Ant. Dušek, cert. št. 2044, oddelek I.

Jon. Novakovič cert. št. 2195 oddelek I.

Ivan Oresček, cert. št. 2195, oddelek I.

Jos. Božič, cert. št. 2284, oddelek I.

Jos. Rovbar, cert. št. 2285, oddelek I.

Fran Luzar, cert. št. 2286, oddelek I.

"Danicars" štev. 12. Hellwood, Pa.

Ant. Mihalič, cert. št. 2118, odd. I.

Mart. Komocar, cert. št. 2119, odd. I.

Franc Lustig, cert. št. 2171, oddelek II.

Franc Mertič, cert. št. 2172, oddelek I.

Ant. Miklavčič, cert. št. 2343, odd. I.

"Slovenčica" štev. 13. Bangor, Pa.

Nik. Rumenič, cert. št. 2045, odd. I.

Marin Mihalič, cert. št. 2055, odd. I.

Marija Hribar, cert. št. 2055, odd. I.

Marko Rzman, cert. št. 2172, odd. I.

Anton Cuk, cert. št. 2175, oddelok I.

Ivan Zupančar, cert. št. 2277, odd. I.

Jernej Šbalj, cert. št. 2258, odd. I.

Paul Jeret, cert. št. 2259, oddelok I.

Mih. Zadrč, cert. št. 2174, oddelok I.

"Zaria svobode" štev. 11. Dunlo, Pa.

Nik. Rumenič, cert. št. 2045, odd. I.

Marin Mihalič, cert. št. 2055, odd. I.

Marija Hribar, cert. št. 2055, odd. I.

Marko Rzman, cert. št. 2172, odd. I.

Anton Cuk, cert. št. 2175, oddelok I.

Ivan Zupančar, cert. št. 2277, odd. I.

Jernej Šbalj, cert. št. 2258, odd. I.

Paul Jeret, cert. št. 2259, oddelok I.

Mih. Zadrč, cert. št. 2174, oddelok I.

"Danicars" štev. 12. Hellwood, Pa.

Ant. Mihalič, cert. št. 2118, odd. I.

Mart. Komocar, cert. št. 2119, odd. I.

Franc Lustig, cert. št. 2171, oddelok II.

Franc Mertič, cert. št. 2172, oddelok I.

Ant. Miklavčič, cert. št. 2343, odd. I.

"Slovenčica" štev. 13. Bangor, Pa.

Nik. Rumenič, cert. št. 2045, odd. I.

Marin Mihalič, cert. št. 2055, odd. I.

Marija Hribar, cert. št. 2055, odd. I.

Marko Rzman, cert. št. 2172, odd. I.

Anton Cuk, cert. št. 2175, oddelok I.

Ivan Zupančar, cert. št. 2277, odd. I.

Jernej Šbalj, cert. št. 2258, odd. I.

Paul Jeret, cert. št. 2259, oddelok I.

Mih. Zadrč, cert. št. 2174, oddelok I.

"Zaria svobode" štev. 11. Dunlo, Pa.

Nik. Rumenič, cert. št. 2045, odd. I.

Marin Mihalič, cert. št. 2055, odd. I.

Marija Hribar, cert. št. 2055, odd. I.

Marko Rzman, cert. št. 2172, odd. I.

Anton Cuk, cert. št. 2175, oddelok I.

Ivan Zupančar, cert. št. 2277, odd. I.

Jernej Šbalj, cert. št. 2258, odd. I.

Paul Jeret, cert. št. 2259, oddelok I.

Mih. Zadrč, cert. št. 2174, oddelok I.

"Danicars" štev. 12. Hellwood, Pa.

Ant. Mihalič, cert. št. 2118, odd. I.

Mart. Komocar, cert. št. 2119, odd. I.

Franc Lustig, cert. št. 2171, oddelok II.

Franc Mertič, cert. št. 2172, oddelok I.

Ant. Miklavčič, cert. št. 2343, odd. I.

"Slovenčica" štev. 13. Bangor, Pa.

Nik. Rumenič, cert. št. 2045, odd. I.

Marin Mihalič, cert. št. 2055, odd. I.

Marija Hribar, cert. št. 2055, odd. I.

Marko Rzman, cert. št. 2172, odd. I.

Anton Cuk, cert. št. 2175, oddelok I.

Ivan Zupančar, cert. št. 2277, odd. I.

Jernej Šbalj, cert. št. 2258, odd. I.

Paul Jeret, cert. št. 2259, oddelok I.

Mih. Zadrč, cert. št. 2174, oddelok I.

"Danicars" štev. 12. Hellwood, Pa.

Ant. Mihalič, cert. št. 2118, odd. I.

Mart. Komocar, cert. št. 2119, odd. I.

Franc Lustig, cert. št. 2171, oddelok II.

Franc Mertič, cert. št. 2172, oddelok I.

Ant. Miklavčič, cert. št. 2343, odd. I.

"Slovenčica" štev. 13. Bangor, Pa.

Nik. Rumenič, cert. št. 2045, odd. I.

Marin Mihalič, cert. št. 2055, odd. I.

Marija Hribar, cert. št. 2055, odd. I.

Marko Rzman, cert. št. 2172, odd. I.

Anton Cuk, cert. št. 2175, oddelok I.

Ivan Zupančar, cert. št. 2277, odd. I.

Jernej Šbalj, cert. št. 2258, odd. I.

Paul Jeret, cert. št. 2259, oddelok I.

Mih. Zadrč, cert. št. 2174, oddelok I.

"Danicars" štev. 12. Hellwood, Pa.

Ant. Mihalič, cert. št. 2118, odd. I.

NESPORAZUM.

Pesnik (pride domov s polo papirja): "Tako, sedaj bomo pa po dolgem času zopet enkrat zajezdili Pegaza."

Oddajateljka sob: "Tako, jezditi hočete! Rajše plačajte zaostalo na jemanino, mesto da bi si dovoljevali take zabave!"

Nejasno pojasnilo.

"Kaj pa študirajo vasi sinovi?"
"Ne vem! — Samo toliko mi je znano, kaj — zaštudirajo!"

Novi Rubens.

Nekdo je stiskal praviti, da je slavn slika Rubens z eno samo potezo čopiča spremenil smehljajoč obraz otroka v jokajoč obraz. "O to morem tudi jaz," odgovorji poslušalec, "in ne potrebujem niti čopiča, temveč mi zadostuje metlin držaj."

DOK AZ.

Ona: "Niti ene razgledniece nam niso poslali Staničevi s potovanjem!"

On: "No, tudi mi jim ne pošljemo s potovanjo po Italiji nobene!"

Ona: "To ne gre na noben način; potem pa ne verjamejo, da sva bila tam!"

Račun.

Priatelj pristne kapljice.

— Gospod gvardian — jaz bi rad vstopil v vaš klošter.

— Kaj vas je pripejal do tega? Ali ste spoznali nicenskost sveta? Ali išče vaša duša pokoja? Ali vas je življenje teplje, da ste ob upali? Kaj je vzrok vašega spoznanja?

— Da, da, gospod gvardian — vse ste uganili; spoznal sem, da imajo samo še v kloštrih dobro in pristno vino.

Opravičen ponos.

— Z našim hlapecem ni več iz-hajati.

— Zakaj ne?

— Odkar je bil tri meseca za-prt je tako osaben, da mu ne smeš nicesar več reči.

"Ali si bral v časopisu, da skrajša vsak kozarček žganja, katerega se izpije, živiljenje za štiri ure?"

"Da, in izračunal sem, da sem bil že dolgo mrtv, predno sem prišel na svet!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Nič novega.

Žena: Danes sem nekaj kako zanimivega čitala. Pomisli: Človeško telo se vsakih sedem let popolnoma spremeni. Jaz torej nisem več tista, s katero si se poročil, ampak popolnoma druga žena.

Mož: Oh, kdaj sem že to zapazil.

Dokaz.

— Gospodična, vi ne veste, kako vas ljubim ...

— Oh, moški ste vsi nezvesti ...

— Vi ne verjamete, da bi vam bil zvest? Ce hočete, vam imenujem dvajset gospodičen, ki sem jim bil že vsem zvest.

Naivno vprašanje.

Elegantna gospa stopi v trgovino, kjer služi še neizvezbana in še skrajno naivna prodajalka.

Dama: Dajte mi zvitek klosetnega papirja.

Prodajalka (ki še ne ume tega angleškega izraza): Čemu vam pa bo?

DOVOLJ VZROKOV.

Devica v srpanju: "To naj bi bila moja slika? Saj mi ni pravnič podobna!"

Slikar: "No, bodite vendar zadovoljni!"

Smola.

— Moj sin je res talent. Poseben kupčički talent. Ampak lahkomiseln je preveč. Rad bi, da bi se kmalu oženil. Za denar bi se ne vprašal, ampak nevesto bi rad iz postene rodbine.

— Hm, kaj pa Svetlinova Manjica. Premožna ni ali...

— Manico bi moj sin že vzel, a ki sem toliko zatežitvoval, meglej vraka, njeni starši pa zopet hočjo, da bi bil ženin iz postene rodbine.

Ljubezniv mož.

Žena (dobiš svojega moža, ko kleči pred razpelom): Kaj — ti moški?

Mož: Boga sem prosil, naj bi že tebe hudič vzel.

Tolažba.

— Kaj, meni si nezvesta, meni, ki sem toliko zatežitvoval, meglej vraka, njeni starši pa zopet ni...

— Potolaži se, saj nisem samo tebi nezvesta.

PRI SLIKARJU.

"Zakaj delate tako strogo obraz Ali hočete, da vas takšnega naslikam?"

"Da, slika je za moje sorodnike, in rad bi imel, da bi misili o meni, bogve kako da sem neprijazen. Potem me bodo pustili vsaj v miru!"

PODUK.

Temperenčnik: "Kako je ven

dar mogoče, da se človek tako upijani!"

Pijanec: "Kako je mogoče?"

Izpijte toliko žganja, kakor sem ga jaz, pa boste videli!"

CEGAVA JE KRIVDA.

Mlad soprog: "Danes mi pa jed čisto nič ne diši!"

Ona: "Vidiš! Ali ti nisem rekla v knjigarni, da kupi drugo knjisko knjigo!?"

Vzdihljaj.

Stara devica: "Vse je dames mogoče dobiti na plačilo na obroke, oblike, pohištvo, sploh vse, samo ženina ne!"

Časi se izpreminjajo.

— Slišala sem, gospod doktor, da ste bili vi časih ženskam jako nevarni.

— Da, da — zdaj pa pravi zdravnik, da so ženske meni jake nevarne.

Gospod (dam, ki se je vsesila na njegov cilinder): "O, pa vas vendar ni zbolelo!"

NA LOVU.

"Nič nisem zadeba!"

"Pač, mene v sreči!"

Iz pobožnosti.

Zid Ehrenfreund se je v petek izprehal po jako obljuden cesti na Dunaju. Videl je da daleč prihajati znanega policija in ker je imel Ehrenfreund slab vest in se je bat, da bi ga policija aretiral in bi mu na policiji odvzeli denar, je hitro dal svojo mošnjo z denarjem tovarišu rekoč: "Vzemite denar in hranite mi ga, začel se je sabat, naš praznik, na katerem pravoverji žid in naj nima opravka z denarjem." Tovariš je vzel denar in se odstranil.

Ko je pa policij drugarec zavil in je videl Ehrenfreund, da mu ne preti nobena nevarnost, je sel hitro za tovarišem in ko ga je do hotel, je zahteval svojo mošnjo z denarjem nazaj. Ta pa mu je dejal: "Nimam več vašega denarja, da sem ga naprej, ker sem tudi jaz pravoveren žid in nočem na sabat imeti opravka z denarjem." Tovariš je kazensko odstranil.

"No, kako pa je? Tvoj oče je nameraval za tri tedne odpotovati, ne?"

"Ne, ni več potrebno, ker so mi ločnimi potom izpremenili zapor

"no kazensko izpremenili zapor"

Katol. Jednota.

Objavljana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELV. MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN GERM, 511 Center St., Bradfod, Pa.
 Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Evelyn, Minn., Box 641.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
 Pomolni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha Neb., 1224 So. 15th St.
 Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 106.
 Zaupnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 9428 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELJC, Salida, Colo., Box 585.
 MIHAEL KLOUBCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
 PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

JAN KERZINSK, Burdine, Pa., Box 125.
 FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
 MARTH KOCHIEVAR, Fueblo, Colo., 1219 Eller Ave.

Jednotno glosilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.
 Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavo blagajnika Jednote.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Nova orožniška postaja. S 1. februarjem t. l. otvorijo v Dobrinjeh pri Mokronogu novo orožniško postajo, ki je že dolgo prepodbaba.

Umrli so v Ljubljani: Josip Novak, bivši delavec, 82 let. — Fran Simenčič, čevljarski mojster, 59 let. — Marija Marentič, posestnikova žena, 40 let. — Ivan Kržnik, zasebnik, 70 let. — Ivan Kotnik, dñnar, 54 let.

Dr. Susteršič ostane državni poslanec. V izvrševalnem odboru klerikalne stranke so te dni uporabili burko v enem dejanju. Dr. Susteršič je dal izvrševalnemu odboru svoj državnozborski mandat "na razpolaganje" in izvrševalni odbor je sklenil, da njegova obdrži in naj bo težišče njegove delavnosti slej ko prej v državni zboru, ker bo v dejelnu zboru že dr. Lampe vse sam opravil. Dr. Susteršič se je seveda udal temu sklepu. Na koncu te predstave so uporizili alegorijo, kažečo, kako menjavajo klerikale svoje naziranje. Povše in Šuklje nista smela biti obenem državna poslanca in člena deželnega odbora. Susteršič pa sme biti deželnih glavar in deželni poslanec. Res, ko medijanti!

Ni se še izpametoval. France Ovnicek, posestnik iz Malega Slaventka pri Novem mestu, je prečnagle jeze, njegov oče Matija Ovnicek je pa siten, da ga vse boli. Ni čuda, če se s sinom večkrat sporeči in tudi sponadeta. Želeni enkrat je udaril Ovnicek svojega očeta z desko po glavi. Zaradi tega je bil obsojen na 14 dni ječe. Toda tri dni pred božičem sta se zopet nekaj skregala zaradi mleka. France Ovnicek je tožil očeta zaradi žaljenja časti in je dobil oči tri dni zapora. Po obravnavi sta drug drugačno toliko časa zbadala, da je pograbil France Ovnicek prsten vrč in ga razbil na očetovo glavi. Pač lepa slika našega dobrega vernega ljudstva.

Krave je vtihotapljal. France Jenič iz Velikega Slatenka pri Novem mestu skupljuje vse, najraje pa z Hrvatskega vtihotapljalno živino, ker pri njej največ zasluži. Bila je radi podobnih dejanj že opetovanja kaznovana, pa vse nič ne izda. V soboto, dne 2. decembra je gnala čez Gorjance, tri krave, ki jih je prejšnji dan, v petek, kupila v Karloveni. Gnatila je krave čez Gorjance s svojo hčerjo Franico tako zgodaj, da je bil še mrak. Tudi je imela glavo čisto zavito v robe in je pačila hojo, vendar so jo dobro spoznali cestarjevi na Vahti, ki so govorili dva dni prej z njo, ko je šla v Karlovec. Res je, da je krave najbrže cene kupila, pa bodo nemara le drage in bo gotovo izguba pri njih. Morda profitira tako hrano in stanovanje na državne stroške.

Tudi miroljubna družina. Gašperič, posestnik iz Biške vasi pri Mirni peči se ga včasih rad nadeže, zato ga ne morejo živeti videti njegova žena Marija in njegov sedemletni sin Jože Gašperič mlajši ter njegova tašča Marija Kužnik. Opetovanjo se spravijo nad njega vsi trije in ga nabunijo. Tudi dne 30. decembra je prišel Jože Gašperič star, nekoliko vinjen domov. Žena ga je začela klofutati, on pa jo je suval v pris in obreal. Prihitela sta na pomoč Mariji Gašperič njeni mati in njen sin in so določili zdelači hišnega gospodarja, ki je moral

moralni večkrat posredovati, da so spravili ogrožene ladje na varno. Več ladji in tudi več velikih ladij je dobito precej znatne havarije.

Revola v jetnišnici. Z Reko počajo: v tukasnici jetnišnici so se upri kaznjenci. V neki celici drugega nadstropja so bili zaprti kaznjenci Borzatti, Rollich in Anee, ki so bili obsojeni na več let. Ker je bilo okno celice skoraj v isti višini kakor mimoidoča cesta, so dobivali kaznjenci od svojih prijateljev žganje, vino, jestvje in tobak ponoski skozi okno. Neki pazniki je nekoga jutra opazili, da so vsi stirje kaznjenci pijani. Ko so preiskali postelje, so našli tam vse polno stvari, katerih bi ne smeli imeti. Kaznjenci bi se morali vsled tega preseliti v celico, ki leži v pritličju. Temu so se pa kaznjenci uprli ter se zabarakidili v celici. Končno se je paznik vendorle posrečilo upornike premagati. Kaznjenci so razbili vso celico. Nato so zaprli vsakega posebej.

ŠTAJERSKO.

Nemška zagrizenost. V "Grazer Tagbl." je odkril neki sudnjarovec najnovejšo nevarnost, ki grozi nemškemu narodu: so to prodajale prečnega kostanja. Na zimo gre mnogo zlasti goriških Slovencev in tudi Italijanov na Dunaj, v Gradec in druga večja mesta ter si skuša tam zaslužiti s pečenjem in prodajanjem kostanja na ulicah skorajko kruha. To jih sedaj nek nemški zagrizenec zavida in vspodbuja "Suedmarko", da bi te tuje, ki žive samo od nemške velikudobnosti, spodnila. Slovenec se drže bojda vedno gesla "Svoji k svojim", držimo se ga tudi Nemci. Ta "važna" akcija, aka se je "Suedmark" zares loti, bo postavila dobrodelnost društva v najsvitejšo luč. Nemec pa bo dala zopet spričevalo, da so zares vitežki in kulturni narod. Fej!

KOROŠKO.

Požar. V trgovini za perilo g. Frana Schlogela v Beljaku na Cesarju Jožefu trgu 5. je izbruhnil, ko je gospodar trgovino kar tekstilni čas zapustil, ogenj, ki je skor celo zalogo, vredno približno 14 tisoč kron uničil kljub temu, da je več gasilev prišlo gasiti. Požar bi bil lahko napravil še mnogo več škodo. Blago je bilo zavarovano na 10.000 K. Kakor je preiskava dognala, je izbruhnil požar, ker je bilo v peči premočno zakurjeno.

Spijon. Predvečer pred sv. tremi kralji je prišel v Hutterjevo gostilno v Smartnem pri Beljaku neznanec, ki je bil oblečen, kakor turist. Tam je priselil k nekemu četovodji gorskega topnicaškega polka, mu je plačal več vrčkov piva in ga izprševal o raznih stvarih. Posebno ga je zanimalo, v katerih krajinah ima polk svoje vaje in če ima polk kake stalne pozicije v gorah, eventualno kake baterije ali okope. Tudi premer koles in njih razdalja ga je zanimala. Četovodji se je to izprševal zelo sumljivo, zato je poklical orožnika. Ta je neznanec pozval, da naj se legitimira, kar je neznanec tudi storil ter pokazal vizitko, glasom, katere bi bil neznanec poročnik pri nekem avstrijskem pešpolku. To je orožnika premotilo, da ga ni takoj aretiral. V prihodnjem trenutku pa je neznanec izginil.

Utonil. Iz Beljaka poročajo: Pri gostilnici Kilzerji zaposlene hilep Kristian Allmaier, 68 let star, doma iz Židovske vasi pri Beljaku, je 8. t. m. popoldne peljal smeti v Dravo. Ker je prišel zvečer konj sâm domov, sunišo, da se je Allmaier ponesrečil. Padel je najbrže v Dravo. Ves doseđanje napor najti ponesrečenca je postal brezuspešen.

RAZNOTEROSTI.

Beli zajci. V Sibiriji so vsi zajci sivi, pozimi pa so si ženice med seboj. Na sam božič pa je izbruhnila ta govorica s podvojeni silo na dan, ker Marija Dragični bilo par dni na izpregled, ko pa je zopet prišla, je bila bleda in preprena. Izvedeli so za to orožniki, ki so začeli preiskovati. Sprva so Mikovi kratkomalo vse tajili. Nastajanje pa je priznala Marija Dragični, da je porodila ponoči 20. decembra deta moškega spola in da ga je položila nazgor na tla v večjo, potem zjutraj pa ga šla zakopati v kot hleva. Ko so orožniki začeli na zakopanem mestu kopati, so našli res mrtvo deta moškega spola. Zadevo ima zdaj sodišče v rokah.

PRIMORSKO.

Dvigalica za vodo. Tržaški občinski svet je na predlog odseka za preskrbovanje mesta z vodo sklenil, naročiti mestnemu hidrotehničnemu uradu, naj kakor hitro mogoče začne z deli za dvigalico za vodo na Greti. Stroški bo doznali 64.000 kron.

Stavka razkladalcev. Razkladalci so svojo stavko preložili na nedolenoč čas.

Nevihta. 9. t. m. popoldne je v Trstu začela precej močna nevihta, ki je ogrožala tako v pristanišču, kakor tudi na odprttem morju mnogo malih ladij. Neprestano so klicali pristaniške oblasti na pomoč. Vladni parniki so

kočevar in medved.

Priteče Kočevar vas zasopljen v neko slovensko vas in začne pri povедovati:

NAROČBO ZA MOHORJEVE KNJIGE

ZA LETO 1913

sprejemamo sedaj in to do koncem februarja. Cena je \$1.00 za 6 knjig.

Naročniki dobe te knjige:

1. Zgodbe sv. pisma, 18. zvezek.

2. Koledar družbe sv. Mohorja za leto 1913.

3. Slovenske balade in romane.

4. Podobe iz misijonskih dežel, 2. zvezek.

5. Slovenske Večernice, 66. zvezek.

6. Zgodovina slovenskega naroda, 2. zvezek.

Samo za doplačilo se boste izdali še knjige:

7. Razne povedi. Mehko vezane 25c, trdo vezane 35c.

8. Cerkveni molitvenik. Trdo vezan 35c, z zlato obrezo 50c.

Kdor rojakov dopošlje \$1.00, dobi knjige poštne prosto na dom.

Mi boste naročili večje število knjig in to za one rojake, kateri si kasneje omisijo knjige, in za one, kateri večkrat spremene svoje bivališče.

"Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York City.

+

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srečem naznjamamo žalostno vest, da nam je nemila smrt odvzela našo preljubo triletno hčerko

ANTONA FRENU.

Doma je iz Čel hiš. 17 na Notranjskem. Potem iščem tudi svoja dva brata JAKOBA in JANEZA CVETAN. Prosim ezenjene rojake, če kdo ve za naslov od zgornjih navedenih, da ga naznam. Tukaj smo trije bratje, ki bi radi za nje vedeli. — Jos. Cveta, Box 40, Kaylor, Armstrong Co., Pa. (24-27-1)

MLADI MOŽJE
STARI MOŽJE
MOŽJE SREDNJE STAROSTI.

Možje, ki se nameravajo ženiti — možje, ki boljhajo — možje, ki so bili nezmerski, preostanni in ki so presegli; možje, ki so slabii, nervozni, uničeni in kateri so dosegli starost, ko ne morejo več polni meri uživati sladosti življenja. *Vsi ti možje merajo plesati po našo brezplačno knjižico.* Ta knjižica pove, kako može učicijo svoja življenja, kako zbolijo in zakaj se ne smejo žiti dokler so v takem stanju.

Ta knjižica v lahko razumljivem jeziku pove, kako se na domu, privatno, tajno in z malimi stroški temeljito ozdravi in zastupljenje krali z sihi, tripler, slabost, eplošna oslabelost, zguba sposne moči, nočni gubitki, revmatizem, organske bolezni, želodec, jetra, mehur in ledvile.

Ta knjižica je zelo dobroj poslednji zdravil, ki vse vsebuje, kar je potreben za dobro zdravje.

Ne trudite se, da vse vsebuje, kar je potreben za dobro zdravje.

Na koncu knjižice je tudi način, kako zdraviti.

DR. JOS. LISTER & CO.

Ave. 300, 22 FIFTH AVE., CHICAGO.

GOSPODJE! — Zamislite, da vse vsebuje, kar je potreben za dobro zdravje.

IME: _____

NASLOV: _____

50,000
KNJIŽIC
ZASTONJ MOŽEM

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERZE CO.

2616 S. LAWNDALE AVE., CHICAGO, ILL.

SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Splošno zahtevanje.

Jako malo je zdravil na svetu, ki se jih splošno zahteva, v vsaki letni dobi, v vsakem delu zemlje in od vseh slojev ljudstva. Najbolj znano od takih zdravil je

TRINERJEVO
AMERIŠKO ELIXIR GREJKO VINO.

Vzrok tega splošnega zahtevanja je ta, da je to zdravilo velike pomoči v tako raznih bolestih človeškega telesa. Ker je sestavljeno iz popolno čistega rudečega vina in izbranih zdravilnih zelišč, je namenjeno da zdravi in okrepi bolne prebavne organe. To olajša

BOLECINE V ŽELODCU,
NEUGODNOST PO JEDI,
KOLCANJE,
VETROVE, — KOLIKO,
NEPREBAVNOST,
ZAPRTJE,
NERVOZNOST,
IZGUBO TEKA,
SLABOST,

in povsprešje prebavljanje. To je prave vrednosti v vseh takih boleznih, ko se opazi, da telo stalno slabii in da je kri slabia. Rabi največ pri vseh boleznih želodca, jeter, čreves in krv.

V lekarnah. Zavrnji cenene, nekor

PEKLENSKO ŽIVLJENJE.

ROMAN.

Francoski spisal Emil Osborlau.
Priredil za "G. N." Bert P. Lakner.

(Dalje.)

Pascal je padel časopis iz roke. Če bi bil strup, ne bi mogel imeti bolj spačenega obraza.

"To je nesrajano obrekovanje!" je reklo s tresočim glasom. "Nedolžen sem, prisegam vam pri moji časti."

Drugi je obrnil glavo, toda ne tako hitro, da Pascal ne bi videl v njegovih očeh izraza največjega zaničevanja. Prepričal se je, da je obsojen; da ni nobenega upanja več ranj.

"Vem, kaj moram storiti," je zamrmljal.

Dartele se je takoj obrnil: solze so mu stopile v oči. Prijel je Pascala za roko, mu je stisnil in rekel z glasom, s kakšnim govorom umirajočemu prijatelju:

"...Pogum!"

Pascal je odhitel kakor blazen.

"To je..." je ponavljalo, ko je šel po bullevardu St. Michel, "nič drugega mi ne preostane."

Ko je prišel domov, se je zaklenil v svojo sobo, in napisal dva pisma, eno materi in drugo predstojniku odvetnikov. Po kratkem premišljevanju je začel pisati tretje, toda raztrgal ga je, se predno je bilo dokončano. Nato je pripravil samokres in naboje.

"Uboga mati," je mrmral, "to bode njena smrt — toda umrla bi tudi, če bi izvedela drugo. — Boljše je, da okrajšam smrtni boj."

Pascal ni niti slutil, da v tem strašnem trenutku ni odšlo njevo počenjanje očesu matere, katere ime je ravnokar šepetal. Od kar je odšel njen sin iz hiše, se je polstal uboge gospes velik nemir; prepričana je bila, da jo čaka velika nesreča.

Ko je videla priti Pascala domov, in da se je zaklenil v sobo, cesar drugače ni nikdar storil, se ji je vzbudila strašna sumnja. Nenote je odšla k vratom, ki so vodila iz stanovanjske sobe v delovno sobo njenega sina, in katerih gorenja polovica je imela šipe. Šipe so bili sicer poslikane, vendar je bilo mogoče razločiti, kaj se godi v drugi sobi.

Gospa Ferailleur je videla, da se je vsedel Pascal k mizi in začel pisati. To jo je nekoliko pomirilo, in že se je hotela zopet odstraniti; toda nek notranji čut, ki je bil močnejši kakor njenu volje in razum, jo je zadržal pri vrati. Ko je pa nekaj trenutkov potem videla samokres v roki svojega sina, je vse razumela. Kriji je zastala v žilih, toda klub velikansku strahu, ki jo je prevezel, je imela vendar še toliko moči, da ni zavpila. Neposredna, strašna nevarnost je bila tu. Njeno sreči ji je govorilo, da odvisi življenje njenega sina od najmanjše okolnosti. Najmanjši šum, ena sama beseda bi lahko pospešila nesrečo. Sedaj ji je šišila v glavo rešilna misel. Vrata so bila dvojna. Neslišno jih je odprla, akočela v sobo in objela sina.

"Pascal! — Nesrečen! — Kaj hočeš storiti?"

Tako je bil prisencen, da mu je padlo orožje iz rok, in da se je zgrudil na stol. Tajiti ni mogel, kakor sploh ne govoriti.

Toda pred njim na mizi je ležalo pismo, naslovljeno na mater, ki bi naj govorilo ranj.

Gospa Ferailleur je ga razpečatala in brala: "Odpusti mi — simeti hočem; nimam moči v sebi, da bi živel onemocen —"

"Onemocen! — Ti!" je vzkljuknila nesrečna mati. "Kaj naj to pomeni, moj Bog! — Govori, rotim te, povej mi vse, zapovem ti — hočem, da mi vse pojasmis!"

Ti zapovedljivi pa vendar tako ljubezljivi glasovi, so ga spravili toliko k sebi, da je počasi, v pretrganih stavkih, opisal strašne dogode, ki so mu zagrenili veselje do življenga.

Niti najmanjše okolnosti ni izpustil, in še strašnejše je opisoval svoj položaj. Mogoče je to storil iz vzroka, da bi prepričal samega sebe o obupnem položaju, ali pa je hotel celo spraviti mater do tega, da bi mu rekla: "Da, prav imaš, smrt je tvoja edina rešitev."

Pošnula ga je, kakor okamčena, nezavedajoča se, ali-spi ali sanja. Kajti dogodek, katerega ji je povedal njen sin, je bil tako strašen in neupojljiv, da se ni mogla takoj prepričati o resnicu.

Toda ona je imela v sina veliko zaupanje, in tudi če bi ji povedal, da je sleparil pri igri, mu ne bi verjela.

Ko je končal, je vzkljuknila: "In radi toga si se hotel usmrtiti? — Ali nisi ponisli, nesrečen, da bi pomenjala tvoja smrt priznane golfinje?"

Obducovanja vreden čut materinega sreca je našel najboljši vzrok, da se odpove Pascal napravljenemu načrtu.

"Torej si nisi rekel," je nadaljevala, "da bi pomenjalo pomanjkanje poguma, če bi se odtegnil kratki bolesti in s tem oblatil svoje ime za vedno! — Na to bi moral misliti. Ime je sveta zapuščina, s katero se ne sme lahkoninsko ravnavati. — Tvoj oče ga je častil in pustil neomadeževanega, in takega moraš ohraniti tudi ti. Ako ga bodejo črnila, moraš živeti, da ga branis."

Obesil je glavo in rekel z glasom popolnega obupa: "Kaj naj storim? Kako moram razkriti zaroto, ki je bila uprizorjena s tako peklenko zvijoč? Ako bi ohranil v pravem času hladnjokrvnost, bi se mogel braniti in zagovarjati. Sedaj pa nesreča ni mogoče več odpraviti. Kako naj razkrinkam izdajalec, kje naj dobim dokaze, da mu jih zalučim v obraz?"

Kljub temu moraš živeti, predno se kažeš premaganega," ga je prekinila gospa Ferailleur strogo. "Ne smeš se strašiti izvršiti načuge, ki se ti zdi pretežka; poizkus vse storiti, da jo rešiš, in potem bodeš imel zavest, da si izpolnil svojo dolžnost."

"Mati!"

"Dolžna sem ti povedati resnico, sin moj. — Pokaži, da si pogumen! — Glavo pokonci! — Ali me hočeš pustiti, da bi se sama bojevala? Kajti bojevala se budem, razkrinkala obrekljive in jih uničila. Takoj jutri grem k dami, ki, kakor praviš, pozna resnico, k gospoj Argeles —"

Pascal je poskočil.

"Ti!" je rekel užaljen pri misli, da bi prišla njegova mati v dotiku s tako žensko.

"Da, jaz. — Nekaj mi povej, kar nama bode pomagalo. Ni je tako zavrnene duše, v kateri ne bi spaval čut poštenja — in jaz ga ji bom znala vzbudit. — Mati, ki ima rešiti sina, zmore veliko."

(Dalje prihodnjič.)

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill.

Prodaja brez vina po 70c. gallon
črno vino po 50c.
Drodzik 4 galone sa \$11.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 gal. (sodček) za \$16.00
Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
"308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

KRETANJE PARNIKOV KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

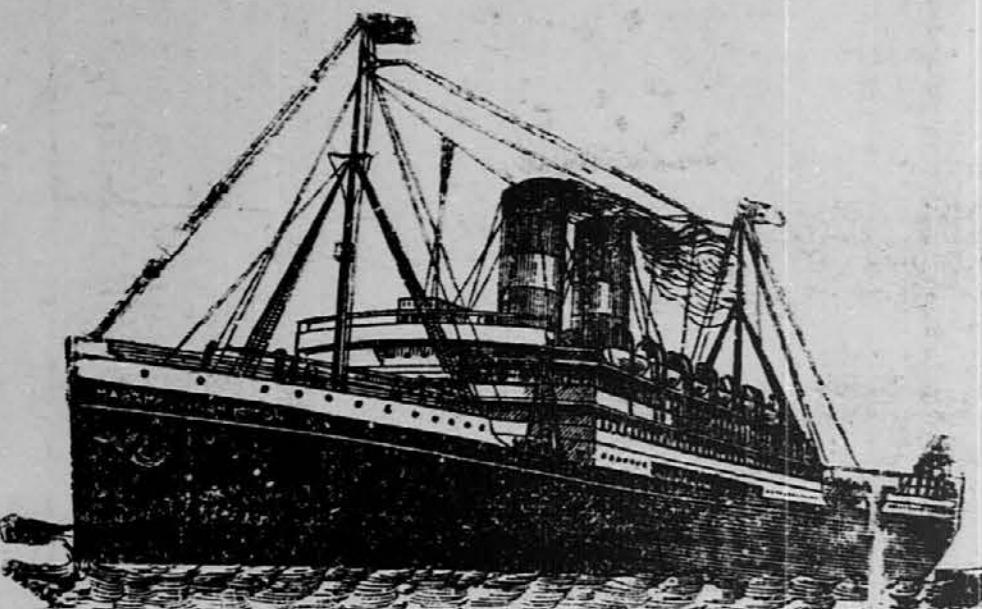
PARNIK	ODPLUJE
Nordisk	1. feb. 30/ Rotterdam
Kroonland	31/ Antwerpen
Celtic	februar 1/ Liverpool
La Touraine	1/ Havre
New York	3/ Southampton
Pres. Lincoln	3/ Hamburg
Rochambœuf	3/ Havre
Ryndam	6/ Rotterdam
P. F. Wilhelm	6/ Bremen
Finland	7/ Antwerpen
Oceanic	8/ Havre
Niagara	10/ Southampton
Grat Waldersee	10/ Hamburg

Kje je moj sin JOSIP KRAŠOVEC? Pred enim letom je živel nekje v Joliet, Ill., in sedaj pa nič ne vem, kje se nahaja. Prosim ejenje rojake po širni Ameriki, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani njegov naslov, ali naj se pa sam javi. — Marko Krašovec, Bušinjavas stev. 20, P. Suhor, Kranjsko, Austria. (20-29-1)

AVSTRO-Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnja in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARSH WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Tristom in Reko.

Cene vežnih listov iz New Yorka za III. razred se da

TRSTA	\$35.00
LJUBLJANE	35.00
REKE	35.00
ZAGREBA	38.20
KARLOVCA	36.20

Za Martha Washington stane \$3.00 več.

II RAZRED do

TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$50 do \$60.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

NAZNANILO.

Rojakom Slovencem in Hrvatom, kateri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika.

JOSIP SCHARABON,

415 W. Michigan St., Duluth, Minn.

kteri ima svoj

NAZNANILO.

Rojakom v državah Arkansa,

New Mexico in Kansas naznajamo,

dai jih bo obiskal naš zastopnik,

Veliki stroški narasli.

Zdaj pa smo tudi morali na-

praviti šolski vrt in vodnjak, kar

nas stane čez 800 K. in smo v tej

zadevi prisiljeni na več mestih

prosiši, za kako majhno podporo.

Zato se tudi do Vas, preblagorod-

gospod, s to našo vladivo

prošnjo obraćamo in prav ponji-

mo. — Zdravljeno!

Prav blizu kolodvora. Vaš rojak je

pri njemu najbolje postreže.

Zastopa nas v vsem posluh. Toraj

paže, da se ne vseže na him la-

čavam besedam njezdenečev, kateri

onučuje na manjka.

Za vsebino tujih oglasov ni odgo-

vorno ne upravnjivo, na njezdenečev.

NAZNANILO.

Rojakom v državah Arkansas,

New Mexico in Kansas naznajamo,

dai jih bo obiskal naš zastopnik,

Veliki stroški narasli.

Zdaj pa smo tudi morali na-

praviti šolski vrt in vodnjak, kar

nas stane čez 800 K. in smo v tej

zadevi prisiljeni na več mestih

prosiši, za kako majhno podporo.

Zato se tudi do Vas, preblagorod-

gospod, s to našo vladivo

prošnjo obraćamo in prav ponji-

mo. — Zdravljeno!

Prav blizu kolodvora. Vaš rojak je

pri njemu najbolje postreže.

Zastopa nas v vsem posluh. Toraj

paže, da se ne vseže na him la-

čavam besedam njezdenečev, kateri

onučuje na manjka.

Za vsebino tujih oglasov ni odgo-

vorno ne upravnjivo, na njezdenečev.

POZOR ROJ